

Полазећи од историјске чињенице да је Универзитет у Крагујевцу настао на темељима Лицеја Књажевства Србског у Крагујевцу, као прве високошколске институције у новијој историји модерне Србије, да свој настанак и развој заснива на концепту разуђеног универзитета, као јединог универзитета у Републици који је регионалног карактера и који у свом саставу има 12 акредитованих факултета, који се налазе у 6 градова централне Србије: Крагујевцу, Чачку, Јагодини, Краљеву, Ужицу и Врњачкој Бањи, а у тежњи за очувањем свог духовног наслеђа и посебности која ће га на тај начин идентификовати на пољу високог образовања, како у Републици Србији тако и на европском простору, Сенат Универзитета у Крагујевцу, на основу члана 43. Закона о високом образовању („ Службени гласник РС“ број 76/2005, 100/2007 - аутентично тумачење, 97/2008, 44/2010, 93/2012, 89/2013, 99/2014, 45/2015 - аутентично тумачење, 68/2015 и 87/2016), члана 103. Статута Универзитета у Крагујевцу (Пречишћен текст, број: II-01-153 од 28.02.2017. године), на седници одржаној 30. марта 2017. године, покренуо је

ИНИЦИЈАТИВУ

за промену назива Универзитета у Крагујевцу

I Покреће се Иницијатива за промену назива Универзитета у Крагујевцу у назив: Универзитет Централне Србије.

II Ову Иницијативу упутити Советима свих факултета у саставу Универзитета, као органима управљања факултета у саставу Универзитета, на давање мишљења најкасније до 9. маја 2017. године, у складу са чланом 43. став 3. Закона о високом образовању.

III Достављена мишљења из става II, са Иницијативом, као предлогом Сената, упутиће се Савету Универзитета на одлучивање и упућивање Влади Републике Србије.

Образложење

Указом кнеза Милоша Обреновића, од 1. јула 1838.године, у престоном Крагујевцу оснива се Лицеј Књажевства Србског, прва високошколска институција у новијој историји модерне Србије, за чијег је ректора постављен Атанасије Николић, школовани инжењер, професор математике, земљомерија и начертанија.

У години када је основан Лицеј у Крагујевцу, па и 1839. када је одвојен од Гимназије, у Србији нису постојали закони о образовању, а по подацима из првог пописа извршеног четири године пре оснивања Лицеја, Србија има само 678.192 становника, већином православне вероисповести, углавном неписменог и сеоског, које се бави

земљорадњом, основних школа има 72 са 2514 ђака, од којих 26 такозваних "правитељствених" плаћа држава. Остале школе су општинске или приватне. Обавезност основне наставе у години оснивања Лицеја не постоји, а пропис који налаже да ни једна школа не сме имати мање од 25 ђака, значио је да испод тог броја школа није могла тражити да се њен учитељ плаћа из школског (државног) фонда.

Темељно стварање српске интелигенције, започето на Лицеју у Крагујевцу наставља се слањем првих државних питомаца 1839. године из Шумадије у Аустрију, Саксонију и Француску, као кандидата за највише положаје у јавној служби, од којих се за само 15 година, око 200 њих са европских универзитета враћа у Србију као "отечествена интелигенција", као народна елита, која Европу доводи у "отечество".

Укратко, данашњим језиком речено у Шумадији, оснивањем Лицеја у Крагујевцу, Србија је стекла услов да се устроји као модерна европска држава, како би се устав и закони спроводили, право било изнад политике, корупција искоренила, и како би се пре свега знање у Србији промовисало као универзално и помогло да се сагледа будућност.

И као што је народ Србије, дизао буне да створи своју државу и правду, тако је и својим разумом стварао у Крагујевцу и зачетке своје привреде, судства, здравства, културе и изнад свега, законодавне власти, школујући сопствену интелигенцију која ће ове вредности развијати и градити.

Човек, градови, државе, народи, доспевају до одређених цивилизацијских висина, памћењем грешака и заблуда, али и чувањем свог духовног наслеђа, те се следствено томе може разложно рећи, да године 1976. у Крагујевцу, није основан наш Универзитет, већ да му је тада враћена најважнија нововековна српска драгоценост.

Универзитет у Крагујевцу који је настао на концепту разуђеног универзитета, као јединог универзитета у Републици који је регионалног карактера и који у свом саставу има 12 акредитованих факултета, који се налазе у 6 градова централне Србије: Крагујевцу, Чачку, Јагодини, Краљеву, Ужицу и Врњачкој Бањи, а у тежњи за очувањем свог духовног наслеђа и посебности која ће га на тај начин идентификовати на пољу високог образовања, покренуо је 27. октобра 2016. године иницијативу да свој назив промени у Универзитет централне Србије.

За преко 40 година свог постојања, Универзитет је са успехом користио, подизао и градио географске потенцијале територије, на којима су седишта његових факултета и која се простире на око 5000км² и људске потенцијале од око 2 000 000 становника, и претворио их у једну од својих препознатљивих предности, која му је омогућила да се ослони на оне средине које су изнедриле модерну Србију и којима Србија дугује успостављање универзитетског образовања.

Факултети у саставу Универзитета прихватили су у децембру 2016. године иницијативу да променом назива у Универзитет централне Србије као тежњу за очувањем духовног наслеђа простора Централне Србије и Шумадије, као посебности која ће га на тај начин идентификовати на пољу високог образовања.

Ако је до Шумадије и Централне Србије, ако је до Универзитета (Лицеја) у Крагујевцу, духовно наслеђе сачувано, тако што су студенти научени да израз "бити један народ", као полаз за оснивање Лицеја, представља духовну вертикалу у којој и прошло и будуће мора да постоје.

Зато циљ ове Иницијативе није прекидање континуитета, већ промена назива која на нивоу језика, даје право на континуитет и идентитет читавог подручја на коме је настала модерна Србија, њена прва високошколска институција, и показује наше право да преузмемо одговорност за даљи развој, као колевка и идентификациона карта подручја чију децу образујемо.

**СЕНАТ
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Број: III-01-267/25

Дана: 30.03.2017. године

К Р А Г У Ј Е В А Ц

**ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Проф. др Небојша Арсенијевић, ректор

